

BAYAT

№ 11 (593)

Zakir Fəxri

O ağlayan kimdi elə?
Ağlaya-ağlaya gülür...
Sinəsini qan aparır,
Yarasının düyməsini,
Bağlaya-bağlaya gülür...

ÇİYNİMDƏ TABUT GƏZİRƏM

Alışdım tək daşımağa
Çiynimdə yük daşımağa
Yer yox bir tük daşımağa
Çiynimdə tabut gəzirəm.

Dolaşıram daşı-daşı,
Nə zər, nə yaqut gəzirəm
Düyün-düyün yollarımı
Aça-aça oxuyan, bir
Kökədən düşmüş ud gəzirəm
Çiynimdə tabut gəzirəm.

Gəzirəm dörd bir tərəfi
Bilmirəm, yolum haradı?
Çəkir məni sirr tərəfi
Ölümü gördüm deyəsən
Görəsən ölüm haradı?

Suyuna dodaq dəyməmiş
Köksünə ayaq dəyməmiş
Sinəsinə ox dəyməmiş
Gözədən uzaq yurd gəzirəm
Çiynimdə tabut gəzirəm.

Dörd yana meydan sulayan
Səsi ruhumu dalayan
Axirət deyib ulayan
Yalnız qalmış Qurd gəzirəm
Çiynimdə tabut gəzirəm.

Balalar çiçək doğulur
Gül doğulur balalar.
Balalar göyçək doğulur.
... qul doğulur balalar.
Torpaqdan altun doğulur
Daşlardan yaqut doğulur
Nədənə, şair doğulan
Çiynimdə tabut doğulur.

Çox göynətdi ürək məni,
Dədsiz ürəyə qurd düşər...
Silkələmə fələk məni
Çiynimdəki tabut düşər..!

Payız gəlir, əzizim,
Əsil payız.
Bir azdan
saralmış yarpaqlar
töküləcək torpağa -
bir-bir qopub payızdan.

Üşüyəcək barmaqlarımız
soyuqdan, ayazdan.
Küləklərin
havada uçurduğu
qızılı yarpaqlara
bürünəcək payız.

Bir qızıl ilan kimi
tindən-tinə burulub,
döngədən-döngəyə
sürünəcək payız.

Öz qızılı rəngiylə
hardan baxsan
görünəcək payız.
Və yavaş-yavaş
yarpaq-yarpaq
qışın dümağ divarına
hөрüləcək payız...

Dostum!
Sevgisiz günlərdə
düz yol da adama yoxuş gəlir,
Giley-güzərdən, qeybətdən
Tanış üzədən, tanış səsdən
yorulur adam söz-söhbətdən...
Üzündəki kədər
məne tanış gəlir!
Gözlərindən daman qəm
çəkdiyim qəmlər sayaq!
Hər çəkilən isti qəmin
arxasında yağış gəlir...
Yağış gəlir,
yığış gedək,
qayıdaq ötən günün altına!..

BİR AZ DA GƏLDİM YAXINA...

Qopdum odumdan, közümdən,
Əllərim qopdu dizimdən
Bir az da qopdum özümdən
Bir az da gəldim yaxına...

Keçdim ilanlı yolları
Daşlı, tikanlı yolları
Bazar-dükanlı yolları...
Bir az da gəldim yaxına...

Bir az da qaçdım tamahdan
Nəfslə çəkdiyim ahdan...
Qurtuldum bir az günahdan
Bir az da gəldim yaxına...

Aldandım dilə, dilçəyə
Qoca nəfsə - ağ birçəyə!
Üz çevirdim gül-çiçəyə
Bir az da gəldim yaxına...

Dünya şirə, şirələndim,
Hər pətəkdən girələndim
Qəm xəlbirində ələndim
Bir az da gəldim yaxına...

Çiynimdən yükləri atdım
Hey üzədim üzə axına...
Addım-addım gəlib çatdım
Bir az da gəldim yaxına...

Doğmalarım döndü yada,
Evim oldu qərib ada...
Dolaşib payı-piyada
Bir az da gəldim yaxına...

İçim yalan, çölüm yalan,
Bu daş dərdədən ölüm yalan.

Çat verdi tikdiyin qalan,
Bir az da gəldim yaxına...

Gözlərimi bağla, Tanrım
Adəm olan bağlamasın...
Ağla məni, ağla, Tanrım
Məni bəndə ağlamasın...

AXİRƏT

Bir səhər yuxudan durarsan, qardaş
Bilməzsən səhərdi,
ya axşam çağı...
Axar suların da
yolu dəyişib,
Görərsən əriyib Himalay dağı...
Yolların da sağı,
solu dəyişib,
Suların altında qalıb qəbirlər,
Sular da qəbrinin üstündən axır...
Ruhun də göylərdən
qəbrinə baxır...
Baxarsan, elə hey
gözün axtarar...
Amma görərsən ki,
Nə bir inni-cinni,
nə bir can qalıb.
Nə bəla, nə xəta,
nə də qan... qalıb
Sularda ovulub,
əriyib hər şey
Nə səs, nə bir səda,
... kırıyib hər şey
Daşlar ağac olub,
ağacları da daş...
Sən özün-özündə
batmışsan, qardaş!
Nə nar ağacları,
nə əncir, üzüm...
Nə alma, nə püstə,
nə badam qalıb.
Dünyanı su basıb,
dünya bir ada...
Bu kiçik adada
tək Adəm qalıb...
Adanın köksündə sevgi çatları...
Nə Həvva görünür, nə övladları...

BİR AZ DA SEVDİM SƏNİ...

Dağ çayının önündə
Axar sulara baxdım.
Qoşulub göy sulara
Sular axdıqca, axdım...
Yenə yadıma düşdün.
Xatirə-xatirə sən
Gözlərimdən ötüşdün
Pıçıldayıb adını
Axar sulara tutdum.
Bir az da sevdim səni
Amma bir az unuttum...

Kirələrdə dolaşdım
Küçə-küçə... səhəri.
Yuxusuz gözlə açdım
Neçə-neçə səhəri...
Kimsəm, arxam olmadı,
Başım üstə bir sınıq,
Bir ucuq dam olmadı...
Tək pencəkdə keçirdim
Qarlı, şaxtalı qışı.
Sərt şaxtada, soyuqda,
Ayazda sevdim səni
Bir az da sevdim səni...
Tanıtdım mən sevgimi.

Yola-rizə tanıtdım
Qısıldım tək sevgimə
Çölə, düzə tanıtdım
Bir az da sevdim səni
Amma, bir az unuttum...

Egey sahillərində,
Tənha ruhun dolaşır
Bir-birinə qaynaşır.
Göm-göy ləpələr coşur
Bir vaxtsız ayrılığa
Qərib türkülər qoşur.
Göynər ruhuna hopur
... xatırlaya, xatırlaya
Sahildə dolaşıram...
İçimdən bir ah qopur.
Dərindən nəfəs alıb
Bir udum hava uddum
Bir az da sevdim səni
Amma, bir az unuttum...

Aramla yağış yağır
Üstüm, başım islanıb
Sinə daşın islanıb
Daş heykəldən boylanıb
Baxırsan fağır-fağır...
Arxamca su atardın
Kövrək gözlərin o an
Doluxsunub dolardı
Bəlkə də yağış deyil
Yağan həmənlə sulardı...
Başım üstə dolaşan
Kövrək, qərib buluddun...
Bir az da sevdim səni
Amma bir az unuttum...

Köçəri quşlar da yox,
Göy üzə bomboş qalıb
Payız, bahar, yay köçüb
Yuvamda tək qış qalıb
Dərdimi boşaltdım
Ayrılıq quyusuna
Xatirə bir daş atdım...
Aylar, illər ötsə də,
Hər an səni gözlədim.

Dönmədin... nə gizlədim
Sevginə çox umuddum
Bir az da sevdim səni
Amma, bir az unuttum...

QALMAZ BELƏ, QALMAZ DÜNYA

Aşiq Ədalətin "Yanıq Kərəmi"sini dinlərkən

Biğ yeri tərleyən igid,
Girəvə hərleyən igid.
İçində çərleyən igid
Qalmaz belə, qalmaz dünya.

Sığınar bir xəlvət döşə,
Qorxar baxtı bəndə düşə.
Boynunu bükmə, bənövşə,
Qalmaz belə, qalmaz dünya.

Könül verməzlər şər vaxtı
Arxanca bir qərib baxtı..
Qara qızın qara baxtı
Qalmaz belə, qalmaz dünya.

Övladların çıxdı naşı,
Qəm yükünü özün daşı
Axma ananın göz yaşı,
Qalmaz belə, qalmaz dünya.

ƏDALƏT •

10 iyun 2017-ci il